

renfilm, is ook een dergelijk medium geworden. Het voordeel van de film ligt vooral daarin, dat – dank zij de voorafgaande voorbereiding en montage – in een kort tijdsbestek van bijvoorbeeld vijf minuten een instructief beeld kan worden gegeven van een operatie van drie uren.

Kleurentelevisie heeft nu het onschatbare voordeel van de „directheid”. Alles, wat er in de operatiezaal gebeurt, ook de fouten die er gemaakt kunnen worden, wordt voor de toeschouwer zichtbaar gemaakt. Dit „terzelfdertijd aanwezig zijn” heeft zelfs een voelbare spanning tengevolge, waardoor de aandacht geen ogenblik verslapt. Voorwaar een belangrijke factor in elke soort van onderwijs!

De mogelijkheid van kleurenweergave en vergroting is onontbeerlijk, zoals bij elke demonstratie en vergelijking onmiddellijk naar voren springt. Een ander voordeel van grootbeeldkleurentelevisie is gelegen in het feit, dat nu meer mensen tegelijk kunnen profiteren van de instructie door één docent, hetgeen bij het allerwegen heersende gebrek aan capabele leerkrachten de mogelijkheden voor de universiteit zeer verruimt. Men denke echter niet, aldus Prof. MORIN, dat televisie en film het menselijk contact zullen vervangen. Integendeel, het contact wordt er alleen beter en nauwer door. De leerkracht kan zijn boodschap gemakkelijker op de student overdragen en heeft dus meer gelegenheid voor het persoonlijke contact.”

Men mag betwijfelen of de Franse hoogleraar uit de laatste zin van het citaat wel helemaal gelijk heeft, maar dat de bruikbaarheid van de methode ook voor bepaalde aspecten van het tandheelkundig onderwijs overwogen moet worden staat wel vast.

BINNENLAND

REGELING TEGEMOETKOMING STUDIEKOSTEN ASPIRANT-OFFICIEREN-TANDARTS LANDMACHT

De Minister van Oorlog brengt – ter uitvoering van het gestelde in artikel 4 van het Koninklijk besluit van 23 oktober 1952 nr. 41, *Stb.* 533 – ter kennis van belanghebbenden:

a. In 1959 zullen ten hoogste 5 gegadigden – h.b.s.-B- of gymnasium-B-abituriënten – in de gelegenheid worden gesteld een verbintenis als aspirant-officier-tandarts aan te gaan.

Sollicitanten dienen te zijn geboren na 31 december 1936.

b. Het aantal plaatsen voor gegadigden, die bereids met goed gevolg de tentamens of examens, als bedoeld in par. 22, *22bis*, 23 of *23bis* van artikel 4 van het Academisch Statuut, hebben afgelegd, is voorshands nog niet aan een maximum gebonden.

Verzoeken van sollicitanten, genoemd onder *a*, dienen vóór 15 juli 1959 aan de Minister van Oorlog te worden gezonden.

Verzoeken van gegadigden, genoemd onder *b*, kunnen te allen tijde worden ingediend.

Belangstellenden kunnen zich voor het verkrijgen van inlichtingen mondeling of schriftelijk wenden tot de afdeling Beroeps- en reservepersoneel (sectie Officieren, bureau Cadetten en Academici), Kalvermarkt 32, te 's-Gravenhage.

KLINISCHE AVOND VOOR TANDARTSEN IN HET ACADEMISCH ZIEKENHUIS TE GRONINGEN

Op vrijdag 13 februari 1959 werd de 31e klinische avond gehouden in het Academisch Ziekenhuis te Groningen.

Het programma omvatte:

1. MeJ. T. LE GRAND – Behandeling van patiënten met z.g.n. Crefcoeur apparatuur, met demonstratie van drie patiënten en projecties.
2. C. A. MERKX – Twee gevallen van chirurgische prothese, demonstratie van één patiënt met projecties.
3. Prof. J. G. DE BOER – Interdentale contacten en randlijsten, met projecties.
4. MeJ. W. S. N. GROENIER – Een geval van brugwerk, na orthodontische voorbehandeling, met projectie en modellen.
5. F. J. TEMPEL – Een totale prothese voor een patiënt met eenzijdige ankylose, met projectie.

KONINGIN WILHELMINA FOND'S STELT FELLOWSHIPS BESCHIKBAAR VOOR HET KANKERONDERZOEK

Door het „Koningin Wilhelmina Fonds” zijn Fellowships ingesteld, die door de Wetenschappelijke Raad van de Landelijke Organisatie voor de Kankerbestrijding worden toegekend. Deze Fellowships zijn in principe bestemd voor afgestudeerde medici, biologen, chemici, fysici, farmaceuten, veterinairen en tandartsen, bij wie het voornemen bestaat in de toekomst hun werkkraft in dienst te stellen van het kankeronderzoek. Zij die met goed gevolg het examen arts, dierenarts of tandarts hebben afgelegd, genieten de voorkeur.

Voor de gekozen Fellow wordt een bij zijn verlangen en aanleg passende werkgelegenheid gezocht in één of achtereenvolgens meer instituten, waar hij zich in diverse methodes van wetenschappelijk onderzoek kan bekwamen onder supervisie van ervaren onderzoekers. De opleiding zal gericht zijn op vorming tot zelfstandig werker op het gebied van de kanker.

Elk Fellowship wordt telkens voor een jaar (tot een maximum van 3 jaar) toegekend. Verwacht wordt, dat na deze periode van wetenschappelijke vorming voor de Fellow de mogelijkheid zal ontstaan in Nederland een passende positie in het kankeronderzoek te verwerven.

Verder worden Senior-Fellowships ingesteld voor hen, die met succes de termijn van 3 jaar als Opleidings-Fellow volbracht hebben of op andere wijze een geëigende vooropleiding hebben doorgemaakt en voor wie niet onmiddellijk een passende vaste positie aan een der instituten of laboratoria beschikbaar is. Een Senior-Fellowship wordt toegekend voor een periode van ten hoogste 5 jaren.

De Opleidings-Fellow ontvangt een toelage, die gelijk is aan het salaris van een assistent aan een Rijksuniversiteit. De Senior-Fellow ontvangt een toelage die gelijk is aan het salaris van een Wetenschappelijk Ambtenaar 1e klas. Deze toelage zal ten slotte kunnen stijgen tot het salaris van een Wetenschappelijk Hoofdamtenaar A.

Men kan zich voor een Fellowship schriftelijk aanmelden bij het Bestuur van de Landelijke Organisatie voor de Kankerbestrijding (de Lairessestraat 33, Amsterdam-Z). Redenen der keuze, bijzondere belangstelling, evenals mogelijke referenties dienen met verdere persoonlijke gegevens bij de aanmelding gevoegd te worden.

Indien de Wetenschappelijke Raad dit wenselijk acht, ontvangt de sollicitant een oproep voor een persoonlijk onderhoud.

Een beslissing kan in het algemeen na ongeveer twee maanden worden verwacht.

Per jaar kunnen drie Opleidings-Fellowships worden toegekend. Niet meer dan drie Senior-Fellows kunnen gelijktijdig in functie zijn.

Hndbl.

STUDIE-UITKERINGEN VOOR TOEKOMSTIGE TANDARTSEN EN APOTHEKERS

Utrecht. De centrale bond van onderling beheerde ziekenfondsen (C.B.O.Z.) heeft op een te Utrecht gehouden buitengewone algemene vergadering besloten tot instelling van een studiefonds, bestemd voor het verlenen van geldelijke steun aan studerende tandarts, apotheker en eventueel ook voor arts.

Het studiefonds zal staan onder beheer van het bestuur van de C.B.O.Z., dat een commissie zal benoemen om over het verstrekken van studie-uitkeringen te adviseren.

De onderlinge ziekenfondsen hopen met het beschikbare bedrag (ongeveer f 10.000 per jaar), te kunnen bijdragen tot een vermindering van het huidige tekort aan tandartsen en apothekers.

Het Parool

NOORSE STUDIEBEURZEN

Als deel van de uitwisseling in het Nederlands-Noors cultureel verdrag heeft de Noorse regering voor het academisch jaar 1959-1960 twee studiebeurzen van 8 maanden ter beschikking gesteld van Nederlandse studenten. Het beursbedrag is gesteld op 4000 Noorse kronen. De beurzen zullen in de eerste plaats dienen voor studie aan een Noorse instelling van hoger onderwijs, w.o. de staatsacademie voor beeldende kunsten, maar kunnen ook gebruikt worden voor studie aan andere wetenschappelijke instellingen, bibliotheken enz.

N. Haagse Crt.

AMSTERDAMSE TANDHEELKUNDIGE VERENIGING.

HERDENKING 50-JARIG BESTAAN.

Op 19 en 20 juni zal de A.T.V. haar gouden jubileum vieren. Dit valt samen met het Eerste Ledencongres der Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde, waarvoor de A.T.V. als gastvrouw zal optreden. Over het programma dezer gebeurtenis zullen wij in het aprilnummer nadere mededelingen publiceren.

Op 15 maart herdacht Dr. H. EGYEDI, arts en tandarts te Amsterdam, dat hij 40 jaar geleden zijn Hongaars diploma als tandarts verkreeg. Dr. EGYEDI is tevens in het bezit van het Hongaarse en Nederlandse artsdiploma. In 1935 werd hij tot Nederlands tandarts bevorderd. Zijn wetenschappelijk werk richt zich bij voorkeur op de biologische en chemische problemen van de cariës-etologie, waarvan hij, gewapend met een gedegen kennis der literatuur, herhaaldelijk in woord en geschrift getuigenis aflegt.

Bij de begrotings-behandeling in de Gemeenteraad van Amsterdam hebben B. en W. in hun memorie van antwoord op de algemene beschouwingen verklaard:

„te staan achter het streven van de Gemeentelijke Universiteit om in de stad een tandheelkundige opleiding te vestigen”.

de Tijd

Onze landgenoot Z. R. BAKKER, tandarts te Bussum, is op 12 febr. 1959 aan de Universiteit te Düsseldorf bevorderd tot Doctor in der Zahnheilkunde op het thema „Ist ein Lückenhalter als spezielles kieferorthopädisches Gerät heute noch praktisch erforderlich?“

Benoemd tot wetenschappelijk hoofdamtenaar voor de sosiodontie aan de Universiteit te Groningen dr. F. VON BARTHELD; tot wetenschappelijk ambtenaar 1e klasse voor de orthodontie aan de Universiteit te Utrecht: C. B. KLAASSEN.

BUITENLAND

TANDHEELKUNDE IN NIEUW-ZEELAND

In de Brit. D. J. van 20 jan. jl. geeft de Engelse tandarts IVOR E. WHITLING zijn indrukken weer van een verblijf van anderhalf jaar in Nieuw-Zeeland, gedurende welke periode hij in de gelegenheid was, niet alleen opleidingsinstituten en schooltandheelkundige klinieken, maar ook particuliere praktijken te bezoeken. Aan zijn verslag ontlene wij het volgende:

Dental nurses

Over het werk van de schooltandverzorgsters laat hij zich zeer lovend uit (verg.: Tijdschr. Tandheelk. 65:844, dec. 1958). Wat hem bijzonder trof is de wijze waarop zij met de kinderen omgaan. De grote waarde, die ook de autoriteiten hieraan hechten, komt bij hun opleiding al sterk tot uiting, zo zelfs dat meisjes, wie het in dit opzicht aan de nodige kwaliteiten ontbreekt, weinig kans krijgen, hun opleiding tot een goed einde te brengen, hoe voortreffelijk hun technische prestaties misschien ook mogen zijn. Van deze strenge eisen plukt de particuliere tandarts later de vruchten: wanneer hij na de lagere school-periode de zorg voor het kind overneemt, vindt hij een medewerkende patiënt, wiens gebitstoestand bovendien over het algemeen weinig te wensen laat. Daarom waren de tandartsen, die WHITLING ontmoette, zonder uitzondering zeer goed te spreken over de prestaties van de dental nurses. Hun bevoegdheden zijn beperkt; die overschrijden zij niet en dientengevolge is hun tweejarige opleiding ook stellig verantwoord te achten.

Particuliere praktijken

Als zijn algemene indruk vermeldt WHITLING dat de Nieuw-Zeelandse tandartsen, niet werkend onder het juk van een National Health Service, zich vrij wat minder inspanning behoeven te getroosten om een redelijk bestaan te verdienen, dan hun Engelse collega's. Het levenstempo is trouwens in Nieuw-Zeeland over het geheel wat gemoedelijker. Het was verrassend – aldus schr. – hoe dikwijls de collega's bij de kennismaking tijd hadden voor een langdurig onderhoud, hoewel er toch een patiënt in de behandelstoel wachtte. Wanneer hij dan na een half uur of drie kwartier schuchter te kennen gaf, zich wat bezwaard te voelen bij de gedachte dat het geduld van de patiënt door zijn toedoen zo lang op de proef werd gesteld, dan werden zijn bezwaren luchtig weggewuifd met de geruststelling: „Mrs SMITH won't mind“. „I do not think that I ever got my patients as well trained as that“, verzucht de schrijver.